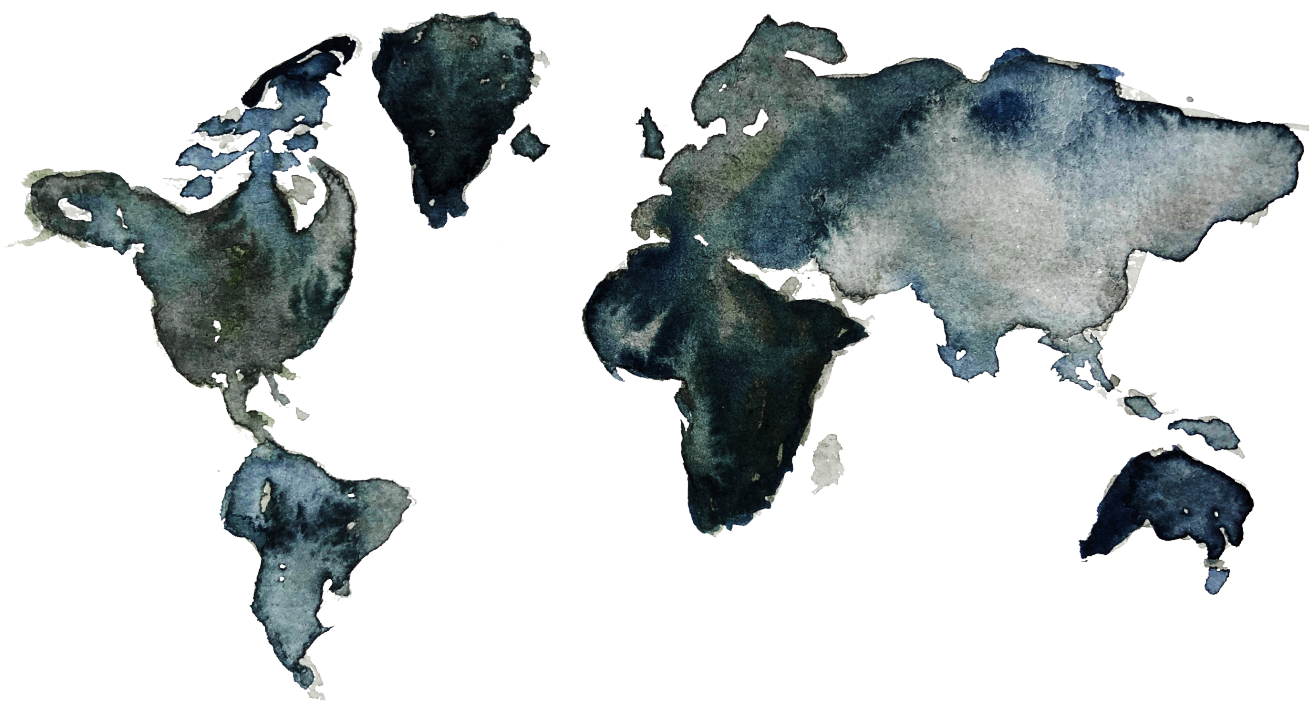
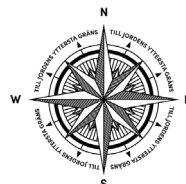

Läkaren Lukas anteckningsbok

Andakter för Scouter
med texter ur Apostlagärningarna

Maria Johansson

Läkaren Lukas är den som skrivit Apostlagärningarna. Han var en noggrann författare som gjorde ordentligt med research inför sina böcker. Här får vi titta in i hans "anteckningsbok" med intervjuer som han gjort med personer ur bibelberättelserna. Lukas intervjuer blir underlaget till andakter, anpassade för scouter, som uppmuntrar till bibelläsning och reflektion. Andakterna är skrivna av Maria Johansson för Equmeniakyrkan under temaåret "Till jordens yttersta gräns".

equmeniakyrkan.se/tjyg

Författarens ord:

Andakterna är skrivna i talspråk utifrån vår västerbottniska berättartradition.

Upplägget är som du ser:

- 1) Lukas intervjuar ett antal människor inför skrivandet av Apostlagärningarna.
- 2) Frågor finns om man vill använda dem.
- 3) Knopar relaterar till berättelsen,
(vilket ger möjlighet att fundera kring andra knopar som skulle kunna passa till berättelsen.)
- 4) Nyngébönen.

Exempel på tänkt upplägg för andakt.

- 1) Knopen. Bildfång. Kan göras då eller vara färdig.
- 2) Ljus tänds.
- 3) Brev från Lukas öppnas med dagens intervju.
- 4) Läses eller återges fritt.
- 5) Kort samtal, om man vill, utifrån frågorna, knopen eller annat.
- 6) Sång, om man brukar.
- 7) Nyngébönen alt. Fri bön alt. Både ock.

Andakterna är en materialbank att användas som patrullen kåren tycker fungerar bäst.

Andakterna kan användas som idéunderlag för egna reflektioner och andaktstillverkning utifrån Apostlagärningarna.

Maria Johansson, pastor, scout sedan typ alltid.

/ Norsjö februari 2020

DAGENS INTERVJU: JOHANNES (APG KAP 1 OCH 2. JOH 14-17)

DEN HELIGE ANDE

- Hej Johannes. Jag frågade Petrus om vem som bäst skulle kunna beskriva detta med Helig Ande och då sa han att jag skulle fråga dig för du är så bra på att komma ihåg allt vad Jesus sagt. Kan du hjälpa mig?

- Ja ... hur ska jag säga, detta är ju nytt för oss också, men, jo det var så här. När vi träffades i Övre Salen för att fira Påsk så tyckte vi inte det var något konstigt med för det gör vi ju varje år för att fira Uttåget ur Egypten för si så där 1200 år sedan. Jesus, Jakob och jag har ofta firat påsk tillsammans för vi är kusiner. Salome, vår mamma är syster till Jesu mamma Maria. Jesus gjorde alltså allt som vi brukar göra på Påsk. Han berättade om uttåget ur Egypten med hjälp av maten på bordet och bröt brödet ...

Men plötsligt började Jesus prata om att han skulle lämna oss. Vi fattade ingenting, hade Jesus något särskilt uppdrag på gång, eller skulle han gå till Pilatus, romarnas ledare i Jerusalem och visa att han verkligen är Messias, hjälten som vi israeler väntat på i 700 år? När vi började fråga berättade Jesus att han måste gå bort för att annars skulle vi inte kunna få del av Hjälparen, Sanningens Ande. Jesus sa att han alltid skulle vara hos oss genom den Helige Ande.

Petrus lutade sig mot mig och viskade: Johannes, du som känt Jesus längst, vad menar han?!!! Men jag fattade inte heller vad Jesus menade, men jag förstod att detta var superviktigt så jag lyssnade och lyssnade och Jesus fortsatt att berätta om den Helige Anden och Fadern och hur Anden alltid skulle vara med och hjälpa oss. Jag la allt på minnet, men just då förstod jag ingenting.

När vi ätit påskmåltiden lämnade vi Övre Salen och gick till Getsemane, en vacker trädgård där allt doftade vår och blommor. Jesus var ovanligt tyst och ledsen. Plötsligt var hela trädgården full av soldater allt gick superfort Jesus arresterades, fastän han inte gjort något fel, och dömdes till döden och på mindre än ett dygn var han korsfäst, död och begravnen.

Det tre mörkaste dagarna i mitt liv. Allt verkade verkligen kört men i mitt huvud kom orden igen och igen: "Jag måste gå bort för att Hjälparen ska komma." Vad då gå bort? Han var ju död. Han kunde väl inte ha menat att han skulle dö?

Plötsligt på tredje dagen kom Maria från Magdala inrusande och ropade att hon mött Jesus vid graven livslevande! Va!!? Petrus och jag sprang de fortaste vi kunde till graven och - den var TOM!

Sedan hände allt så fort. Jesus visade sig i Övre salen flera gånger och vid Galileiska sjön och sedan i Jerusalem igen. Jesus kunde bara plötsligt stå där mitt Övre Salen fastän dörrarna var låsta.

Hmm ... tänkte jag, har det här något med Hjälparen att göra?

Så kom den sista dagen när Jesus visade sig för oss, fast vi visste ju inte att det skulle vara sista dagen, vi hade blivit vana med att Jesus bara dök upp där vi var. Jesus sa: Ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns", och medan han talade så bara försvann han. Vi gick till Övre Salen väntade och väntade. Vi funderade mycket på hur vi skulle känna igen Hjälparen, men det visade sig inte vara något problem. När Den Helige Ande, Hjälparen kom då gick det inte att missa. All den känsla som vi haft runt Jesus, glädje, värme, trygghet, humor, omsorg, mod, klokhet, allvar och kärlek fyllde hela Övre Salen.

Nu fattade jag äntligen vad Jesus menat. Jesus måste verkligen lämna oss för att kunna vara med oss och hos oss var och en samtidigt ALLTID.

Jesus brukade ofta använda barn som exempel på sådana som förstår mycket bättre än vuxna hur Gud funkar.

Så här Lukas, får du en förklaring på den Helige Anden, Hjälparen, från en liten pojke på sex år med massa spring i benen.

Vi satt alla i ett rum och talade om hur Jesus lämnat oss och sagt åt oss att vi skulle vänta på

Hjälparen, Sanningens Ande, men vi undrade alla hur skulle det funka och varför måste Jesus lämna oss i synlig gestalt?

”Ja men”, sa pojken, ”fattar ni inte om Jesus skulle vara kvar som människa skulle det vara supertrångt i det här rummet för Jesus sa ju att han skulle vara i oss och omsluta oss på alla sidor.

Tänk om Jesus skulle varit som förut då hade vi inte fått plats här inne för då skulle det vara en Jesus här och en Jesus här och en Jesus här ...” medan pojken förklarade sprang han runt oss och visade att varje person behövde minst 7 Jesusar var för att Jesus skulle kunna omsluta oss på alla sidor och dessutom vara i oss.

Sedan utbrast pojken: Det fattar ni väl: Vi skulle inte få plats i det här rummet för alla Jesusar, så därför skickade Jesus sin Ande som är genomskinlig, som luft, med Jesus kraft i så att Jesus, precis om luften, kan vara både i oss och runt om oss.

- Wow, Johannes, det var en bra förklaring!

- Ja, Lukas, barn fattar ofta mycket bättre än vuxna hur Gud fungerar för de krånglar inte till allt. Barn tänker som rätttest.

- Som rätttest?

- Ja, okränkligt.

KNOP: VALKNOP

FUNDERING:

- Vad tänker/känner du när du hör berättelsen?

- Har du varit med om när du väntat på något riktigt bra och sedan blir det bara fel?

- Hur tänker du kring Den Helige Ande?

- Vad tycker du om lillkillens förklaring?

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen

Dagens intervju: Maria, Jesu mamma (Apg. kap 1 och 2) Himmelsfärden. Övre Salen. Uppdraget.

- Maria. Tack för att jag fått intervju dig till min bok som handlar om Jesus liv.

Nu har jag tänkt skriva en bok till om vad som hände sen. Kan du hjälpa mig?

- Ja. Självklart. Vad vill du veta?

- Vi börjar med det jobbigaste kan du berätta hur det kändes efter Jesus blivit korsfäst?

- Kändes? Det var hur hemskt som helst. Det gick inte att fatta. Jesus hade ju försökt förvarna oss

hur många gånger som helst att det skulle hända, men jag ville inte höra det.

- Men han sa ju också att han skulle uppstå efter tre dagar.

- Vi förstod ju inte vad ”UPPSTÅ” betydde. Och allvarligt! INGEN som blivit korsfäst blir levande igen. INGEN. Dessutom har jag varit orolig ända sedan vi tog Jesus till templet när han var en liten bebis för att bli välsignad. I templet fanns en snäll gamla man som hette Simon. Simon sa att Jesus skulle bli en gåva till alla människor men att det samtidigt skulle kännas som om ett svärd gick rakt igenom mitt hjärta.

Jag tänkte att det där svärdet kanske var flykten till Egypten när Jesus var bebis, eller när vi tappade bort honom i tre dagar i Jerusalem när han var 12 år, eller när Jesus började predika och bota sjuka och hans småsyskon trodde han blivit knäpp, men det var värre än så. Svärdet var Korsfästelsen!

När vi, jag och min syster Salome, Maria från Magdala, Josef från Arimatea och Nikodemus och några till begravt Jesus i klippgraven kändes det som om jag aldrig skulle bli hel igen.

MEN så plötsligt efter tre dagar stod Jesus där leende och livslevande mitt i Övre Salen i huset som lärjungarna hyrt. Jag har nog aldrig blivit så glad eller så förvånad, i hela mitt liv!

Och jag blev lika glad när min son Jakob dök upp och sa att han träffat Jesus och nu äntligen fattat vem hans storebror Jesus är.

- Vad hände sen?

- Jo, Jesus hade ju sagt att han måste lämna oss som synlig person för att hela världen skulle kunna få del av den Helige Ande. Jesus hade också sagt att vi skulle gå ut i hela världen, gör alla folk till lärjungar, döpa dem och lära dem hålla allt han sagt. Vi fattade som vanligt inte vad han menade förrän det hände. Plötsligt så bara försvann Jesus medan vi stod där och pratade med honom och istället stod två änglar där Jesus stått. Änglarna sa att vi skulle gå tillbaka till Jerusalem och vänta på den Helige Ande.

Vi var typ 120 stycken som samlades i till Övre Salen och väntade och väntade och väntade fast vi visste inte på vad vi väntade. Men på morgon, efter vi väntat i tio dagar, hördes plötsligt ett väldigt dån, som värsta stormen, och plötslig fylldes hela huset av värme, kärlek, glädje och ljus. Mängder av folk kom rusande mot huset. Många av de som kom fram till huset var judar som vi men som nu bodde i Romarriket eller Iran, Irak, Syrien, Afghanistan, Libyen, Egypten, Saudiarabien, en del hade kommit till Jerusalem för att var med på Shavout, Skördefesten, och plötsligt hörde de sina egna språk och dialekter talas. Orden kom från oss, men orden var på deras språk! Orden var direkta hälsningar från Gud om Jesus. Hur häftigt som helst! Men de judar som bodde i Jerusalem trodde att vi var fulla och bara babblade.

Petrus höjde rösten och sa på vårt språk: "Vi är inte fulla. Ni hör bara massa olika språk talas. Det som händer nu är det som ni läst i profeten Joels bok där Gud säger att han ska låta sin Ande komma över alla människor, gamla, unga, fattiga, rika, barn, kvinnor och män."

När Petrus nämnde Joels bok blev alla tysta och lyssnade för vartenda barn vet vad som står i den boken, vi får lära oss den utantill när vi är små.

Petrus fortsatt och sa: "Jesus, som ni korsfäste, honom har Gud gjort levande och detta är resultatet." Då skändes folket och undrade vad de skulle göra för att få förlåtelse. Petrus sa: "Omvänd er och be Gud om förlåtelse. Ändra ert sätt att tänka och se på människor. Låt Gud fylla er med kärlek och med Jesu sätt att vara och som ett tecken på att ni menar allvar: Låt er döpas i Fader och Sonen och den Helge Andes namn."

Lukas, du skulle varit med! Minst 3000 sa ja till Jesus döptes den dagen!

Sedan fortsatte vi och de som döpts att träffas varje eftermiddag i templet, i Salomons pelargång, för vi fick ju inte plats i Övre Salen längre och Petrus och de andra lärjungarna undervisade folket om allt de lärt sig av Jesus.

Vi delade ut mat till de som hade det svårt och hjälpte alla som behövde hjälp. Vi träffades också hemma hos varandra och firade nattvard tillsammans och varje dag sa fler människor ja till att tro på Jesus. Det var som det rann kärlek, glädje och omtanke ur oss.

Det är ju liksom typ omöjligt att inte tycka om andra människor när man är helt bräddfyllt av Guds kärlek.

Var redo! Alltid Redo!

En scout känner ansvar för sig själv och andra.

En scout är vänlig och hjälpsam

KNOP: VÄNSKAPSKNOP

FUNDERING:

Vad tänker/känner du när du hör berättelsen?

Hur skulle du reagerat om dina vänner plötsligt börjar tala på ett annat språk?

Hur skulle det kännas om du plötsligt blev så fylld av kärlek att ingenting kunde göra dig rädd?

Maria var orolig för massa olika saker saker.

Är du orolig för saker som kanske kan hända?

Har du haft eller har problem med dina syskon?

Vad tänker du när till och med Jesu hade problem med sina syskon?

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Johannes (Apg. 3:1-16)

Mötet med den lame mannen vid sköna porten i Jerusalem

- Johannes, jag har hört att ni hjälpte en man som varit förslamad sedan han föddes och därför måste sitta och tigga för att få pengar till mat. Vad hände?

- Wow! Det var en riktigt härlig grej.

Petrus och jag var på väg till eftermiddagssamlingen i Templet precis som vi brukade. Klockan var runt tre på eftermiddagen.

Just när vi kom fram till Templet mötte vi några människor som bar på en lam man, han var kanske tio, femton år äldre än vi. Petrus och jag hade sett honom många gånger sitta och tigga vid Sköna Porten och vi brukade hälsa på honom och ge honom några mynt när vi gick förbi. Redan som fem-sex åringar hade vi lärt oss, som alla andra judiska barn, att det viktigaste i livet är de tio budorden, bönen och att hjälpa de fattiga, så det var liksom självklart att ge mannen pengarna.

MEN den här gången tänkt vi ge honom något mycket, mycket bättre än pengar.

Mannen sträckte fram sin hand för att få en slant.

Vi tittade på varandra, på mannen, och sen sa Petrus:

- Se på oss!

Mannen tittade upp på oss och väntade på myntet.

Petrus räckte ut handen och sa:

- Silver och guld har vi inte men det vi har det ger vi dig. I Jesu Kristi nasarens namn res dig upp och gå.

Så tog Petrus tog ett stadigt tag i mannen högra hand. Petrus är vrålstark han har ju varit fiskare hela livet så han praktiskt taget lyfte upp mannen och ställde honom på benen.

Wow, vilken chock mannen fick, istället för att falla ihop i en hög så stod han på sina ben för första gången i sitt liv! Benen var starka, stadiga och fungerade.

Vi sa hej då åt mannen och fortsatte in i på tempelområdet, men mannen var så glad så han följde med oss in. Han kunde knappt tro att var sant. Han testade benen, han hoppade och skuttade, han skrattade och grät och tackade Gud hela, hela tiden.

Folk runt omkring undrade vad som hände och vad det var för underlig figur i trasiga, smutsiga kläder, som sprang, gick, skuttade, och hela tiden stirrade på sina ben medan han ropade: Tack GUD! Tack! Tack! Tack!

Så plötsligt kände de igen honom: Den lame tiggaren vid Sköna Porten!

Då blev det verkligen uppståndelse, först blev de rädda för de kunde inte tro sina ögon och sedan blev de hur glada som helst. Ryktet spred sig snabbt och folk kom springande från alla håll och kanter för att se vad som hänt. Vilket kaos det blev, men ett bra kaos.

Petrus sa helt lugnt:

Varför är ni förvånade. Varför stirrar ni på oss som om vi har gjort detta?

Som om vi skulle vara så bra att vi fått den här mannen att gå? Det är ju Jesus som fixat detta. Inte vi.

Jesus som ni såg till att korsfästa har verkligen blivit levande igen och den här mannen har fått liv i sina ben genom kraften från Jesus.

Ev. fortsättning:

Vi höll till i Salomons pelarhall och berättade och svarade på frågor om Jesus när folkhavet framför oss plötsligt delade på sig och vi stod öga mot öga med en skara mycket arga män. Det var tempelvakterna, ledarna för Stora Rådet, vår regering, och ledarna för Sadduceernas parti. De blev hur förvånade som helst när de fick syn på den före detta lame mannen som hoppade och skrattade. Alla människor talade i munnen på varandra och när de hörde att det var Jesus som fått mannen frisk blev de ännu argare. Stora rådet var ju de som fått Jesus korsfäst. De sa åt tempelvakten att genast arresterade Petrus och mig och så vi fick sitta i fängelset hela natten till dagen efter. Nästa dag blev vi kallade till Stora rådet. Den nu inte-lame mannen var också dit kallad.

Ledaren för regeringen pekade på mannen och frågade oss:

Vilken kraft eller vilkens namn gjorde denne man frisk?

Petrus svarade: Allvarligt, varför arresterar ni oss för att mannen som varit lam i över 40 år nu kan gå. Anledningen till att han kan gå är ingen hemlighet, det är Jesus som ni korsfäste och som Gud uppväckt från de döda som gjort mannen frisk.

När Petrus sagt det verkade regeringen bli ännu mer stressad. Vi hörde hur de viskade med varandra.

Till slut sa Ledaren:

- Ok. Vi släpper er men våga inte säga namnet Jesus en enda gång till !!!

Då svarade både jag och Petrus:

- Allvarligt. Vi kan ju inte hålla tyst om det vi sett och hört och det Gud säger till oss. Tänk efter själva skulle Gud tycka att det var mer ok att lyda era regler än att arbeta för att sprida Jesu kärlek till folket.

Då gav de upp och släppte oss mest för de visste att folket inte skulle gilla att vi åkte i fängelse för att vi gjort en man frisk.

En scout är vänlig och hjälpsam

En scout är ärlig och pålitlig

KNOP: Råbandsknop

FUNDERING:

- Vad tänker/känner du när du hör berättelsen?

- Hur tror du den lame mannen kände sig när han blev buren till Templet varje dag för att tigga?

- Hur skulle du känna det om du måste sitta och tigga för att få mat?

- Har du mött tiggare i Sverige? Hur känns det? Vad tänker du? Vad skulle du vilja göra?

- Vad hade du tänkt om du fått se mannen komma skuttandes på hela ben?

- Har du några exempel på situationer när du varit redo att hjälpa, agera och gjort det, eller önskat du gjort det?

- Vad tror du gjorde att regeringen, Stora Rådet, blev så stressad av att mannen blivit frisk?

Liten faktaruta:

Sköna Porten en av de stora portarna som ledde in på tempelområdet i Jerusalem. Fattiga och sjuka brukade sitta utanför den och tigga eftersom det står i Lagen att man ska dela med sig till de som behöver.

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand. Amen.

Dagens intervju: Filippos (Apg kap 8:4-40) Etiopiske Hovmannen

- Filippos. Du har ju fått vara med om massa spännande saker. Kan du berätta?

- Absolut. Jag tänker genast på tre grejer.

1) Det största var att träffa Jesus. Jesus visade med allt han gjorde, sa och var, att alla människor är lika värdefulla vare sig de var barn eller vuxna, kvinnor eller män, judar, greker eller romare, slavar eller fria, långa eller korta ... ja du fattar. Jag har aldrig träffat någon som Jesus. Jesus älskar alla alltid. Han älskar inte allt vi gör, men att vi är.

2) Sen var det dagen den Helige Ande kom. Du skulle varit med. Det var Coooolt. Massa människor från hela Romarriket sa ja till Gud och Jesu reningsverk den dagen.

3) Det tredje. Det var när Gud en morgon sa åt mig klart och tydligt:

- Filippos, mitt på dagen idag vill jag att du tar och går Ökenvägen från Jerusalem till Gaza. Mitt på dagen? tänkte jag. Det är ju supervarmt då, varför just då?

Men Gud brukar ha koll så jag gick. När jag gått en stund på Ökenvägen kom den lyxigaste vagn jag någonsin sett, med förridare och efterridare och allt. Det visade sig vara Etiopiens Finansminister, närmaste man till den Etiopiska drottningen Kandace, som satt i vagnen.

Gud sa: - Filippos, gå fram till vagnen och håll dig nära.

- Jo just, tänkte jag, hur ska jag komma ens i närheten med alla dessa beväpnade tjänare som kryllar runt vagnen.

Men det var inget problem. Gud fixade det på något vis. Plötsligt var jag fram vid vagnen och hörde hur den mörke ståtliga mannen satt och läste högt ur Jesajas bok!

- Förstår du vad du läser? undrade jag

- Nej, hur skulle jag kunna göra det om ingen förklarar! sa mannen. Kolla här till exempel här står: "Hans liv togs bort från jorden." Vem skriver Jesaja om? Skriver han om sig själv eller någon annan?

Nu fattade jag äntligen varför jag skulle ut på vägen just när det var som varmast på dagen. De flesta människor passar på att vara i skuggan eller inomhus mitt på dagen så nu kunde Finansministern och jag få sitta i lugn och ro och prata med varandra eftersom vägen var helt folk-tom. Ministern bad mig kliva upp i vagnen och sedan började han ösa frågor över mig.

Så jag berättade att Jesaja skrev om Jesus hela 700 år innan Jesus föddes, och visade massa andra ställen där Jesaja skrivit om Jesus. Till exempel att Jesus skulle födas av Maria. Jag berättade om hur vår regering dels velat ta död på Jesus för att Jesus sa att alla människor är lika värda och att Gud älskar alla, och dels för att regeringen var rädd för att Kejsaren i Rom skulle anfälla Israel om Jesus fortsatte att tala om Guds rike. Med hjälp av folk som ljög ihop historier om Jesus, fick vår regering Jesus dömd till döden genom korsfästelse, och, sa jag till den etiopiske mannen, det var det som du just läste om i Jesaja - Det var Jesus liv som togs bort från jorden.

- Ja men, sa finansministern, jag fattar fortfarande inte, om den här Jesus nu är död vad spelar det för roll?

- Jo, sa jag, det är just det. Det hände någon riktigt, riktigt häftigt på korset. Något som ingen av oss räknat med, varken regeringen, lärjungarna eller någon av alla vi andra som kände Jesus.

Gud vill ju att alla människor ska lära känna Jesus som skapat hela världen och älskar alla människor och Gud vill att alla precis alla människor ska komma till hem till Himlen när de dör.

Men det finns ett stort problem. Vi människor är har många bra sidor men vi har många dåliga med och skulle de dåliga sidorna komma in Himlen skulle inte Himlen vara den bästa platsen i evighet utan den värsta platsen i evighet. Därför fixade Gud ett reningsverk gjort av kärlek.

- Reningsverk? undrade Ministern.

- Hmm... hur ska jag förklara. Jo, nu vet jag! Tänk dig att du är ute och söker efter rent vatten att dricka.

Hovmannen nickade det var något han varit med om.

-Du kommer till en bäck, men bäcken är full med stora grenar. Du tar bort grenarna och ser att det flyter massa mossa och löv i vattnet, så du tar bort mossan och lövet. Men det finns mer som behöver bort, en del av mossan och gräset har ruttnat och ligger och kletar i vattnet så du tar bort det ruttna kletet med.

Nu ser vattnet rent ut, men när du smaka på det känner du att det inte är helt fräscht. Så du silar det genom ren sand och äntligen kan du dricka det och det smakar både gott och fräscht.

- Ja! Precis så gör vi hemma i Etiopien, sa ministern. Jag fortsatte: - Vi människor gör massa som inte är bra.

- Det håller jag med om sa den Etiopiske mannen.

- Det är här bilden kommer in.

De stora grenarna, som måste bort, är sådant som alla människor håller med om att det är fel: En gren kan heta: Du ska inte stjäla, en annan: Du ska inte döda.

Mossan och lövet är som vardagsbråket - när vi retar oss på folk, sårar folk.

Mosskletet är det som vi eller andra gjort fel, fel som fastnar och kletar fast i våra känslor och tankar.

- Bra bild sa Ministern men jag fattar fortfarande inte vad det har med den där Jesus att göra?

- Jo, sa jag. Tänk så här:

Grenarna. Det är lätt för alla att se att de är i vägen för det som är gott.

Mossan och Lövet: Familj och kompisar kan visa på grejer vi gör som sårar oss själva och/eller andra.

Mosskletet: Här behöver vi hjälp genom att prata med någon vi verkligen kan lita på.

Ofräscha vattnet: Är sådant som vi inte ens vet om men som kan ställa till med massa elände.

Jesus är som ett reningsverk som tar bort allt. Han renar allt som sipprat genom grenarna, mossan, löven, kletet, plus det ofräscha vattnet, som måste genom sanden. Allt drar Jesus igenom sig på korset, för att vi inte ska dra in det i Himlen. Varendra människas skrot. Alla som levt och som lever och kommer att leva. Riktigt hur det går till vet jag inte, men det var som om tiden stod stilla när Jesus hängde på korset.

Plötsligt hörde vi Jesus ropa från korset: "Min Gud. Min Gud. Varför har du övergivit mig!"

Vi förstod sedan, när Jesus uppstått, att det var varje enskild människas nödrop i alla tider när vi känt oss övergivna. Mitt och ditt rop. Men vi är inte övergivna. Jesus vet precis allt om oss och bryr sig om oss till 100% för han drar varje tanke, varje händelse i våra liv genom sig och renar oss.

Sen hörde vi Jesus ropa från korset igen: "Det är fullbordat!" och i samma stund slutade Jesus andas.

- Så Jesus är död? frågade Finansministern.

- Nej, log jag. Han dog, men sedan blev han levande igen. Efter att han uppstått sa han att vi skulle gå ut i hela världen och göra alla människor till lärjungar genom att döpa dem, och lära dem allt vad Jesus sagt, och Jesus sa mycket tydligt: Jag lovar vara med er alla dagar till tidens slut.

Finansministern ställde en massa fler frågor och vi talades vid länge. Plötsligt kom vi fram till en liten sjö, där bad han kusken stanna vagnen och sa: Filippos, här finns det vatten. Vad hindrar att jag blir döpt?

Inget alls, sa jag. Om du vill säga ja till att Jesus och hans reningsverk så döper jag dig. Det vill jag! sa mannen.

Vi gick ner till vattnet och så blev den Etiopiske finansministern döpt i Faderns och Sonens

och Den Helige Andes namn. Det sista han sa innan vi skildes åt var: - Tack Filippus. Tänk att Jesus känner precis det jag känner och att Jesus bryr sig! Detta ska jag ta med mig hem till Etiopien.

En scout söker sin tro och respekterar andras. En scout är vänlig och hjälpsam

KNOP: Enkel Skotstek

FUNDERING:

- Vad tänker/känner du när du hör berättelsen?
- Hur tro du Finansministern kände det när Filippus dök upp?
- Vad skulle du vilja fråga Filippus om?

BÖN

*Käre Far i Himlen tack att jag finns till.
Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.
Lär oss här på jorden tycka om varann.
Låt oss få en framtid skyddad av din hand. Amen.*

Dagens intervju: Saulus/Paulus (Apg 7: 57-8:3, 9:1-25) Från fiende till vän. Ananias och Paulus.

- Paulus, Saul, Saulus, folk kallar dig visst lite olika. Det går ett rykte att du inte gillade lärjungarna i början. Varför inte då?
- Inte gillade? Jag HATADE dem.
- Hata är ett mycket starkt ord. Hatade du dem verkligen?
- Ja, det gjorde jag. Det är svårt att fatta det nu, men jag kunde verkligen verkligen inte tåla dem.

Så här var det.

Jag hade flyttat till Jerusalem från Tarsos i Turkiet när jag var nästan bara barnet. Min syster bodde i Jerusalem och jag skulle få studera för den bästa läraren i hela den judiska världen, Gamaliel, och han var superbra. Gamaliel kunde allt. Jag pluggade dag och natt och visste till slut precis allt som stod i Moseböckerna till Malaki och dessutom allt som stod i alla andra bokrullar som vi måste läsa för att ta den högsta examen, och det var MÅNGA bokrullar.

Det enda som störde mig var att folk hade börjat följa den där självlärde typen som hette Jesus. Folk var som galna efter att höra vad han hade att säga. Han umgicks och undervisade alla. Fattar du ALLA! Inte bara män, utan till och med kvinnor och barn, ja, fattiga, slavar, romare, tullindrivare, lösdrivare, ja ALLA!

Det gjorde mig galen.

Han till och med helade människor, till och med från andra folkslag OCH han bröt mot Lagen ständigt och jämt. Några exempel: Han helade folk på Sabbaten, lördag, vår lediga dag, mitt under gudstjänsten!!! kunde han inte väntat till typ på söndag?

Han lät lärjungarna plocka ax på sabbaten och äta det till lunch, man ska INTE jobba på sabbaten.

Han gick längre än man får, Jesus visste mycket väl att man inte fick gå längre än max en kilometer på Sabbaten men han traskade glatt hur långt som helst. Det kändes som Jesus förstörde precis allt för oss som försökte lära folk att göra rätt.

Turligt nog lyckades vi till slut få honom korsfäst och dödad och jag trodde att nu var dessa dumheter över. Men NEJ! Killen vägrade vara död och sen blev det ännu värre. 3000 människor började göra samma sak som Jesus: Be för folk, ta hand om de sjuka, hjälpa de fattiga, undervisa ALLA, även kvinnor, och när Petrus hade helat den lame mannen vid Sköna porten var det

plötsligt över 5000 som trodde på Jesus.

De hade sju personer som hade huvudansvaret att se till att alla som behövde hjälp fick det. En av dessa var Stefanos. Alla älskade den killen han var varm, kärleksfull och brydde sig om varenda en som behövde hjälp, men jag blev galen bara jag hörde hans namn och till slut lyckades jag att få honom dömd och dödad. Så nöjd jag var. När Stefanos var död fick jag i uppdrag av regeringen att arresteras alla som tillhörde VÄGENS FOLK. De kallas så för Jesus, den eländes typen, hade sagt att han var Vägen, Sanningen och Livet.

Jag satte full fart. Jag och mina soldater spred ut falska rykten så folk skulle sluta tycka om dem och i stället skvallra på dem. Vi släpade ut kvinnor och män ur deras hus och kastade dem i fängelse.

Ibland skickade jag till och med barnen med i fängelse.

När jag hörde att eländet spridit sig ända till Damaskus red jag och mina soldater dit.

DET VAR DÅ DET HÄNDE!

Precis när vi kom fram till Damaskus lyste hela himlen upp av ett starkt ljussken. Jag blev bländad och föll av hästen och i samtidigt jag hörde en röst som sa: "Saul! Saul! Varför förföljer du mig?"

Jag blev helt förvirrad och sa: "Vem är du?" Rösten svarade: "Jag är Jesus, den du förföljer. Res dig upp! Gå in i staden så ska du få veta vad du ska göra."

Jag var helt blind av ljusskenet. Mina soldater fick leda mig genom de stora stadsportarna in i Damaskus. I tre dagar satta jag i huset vi bokat på Raka gatan. Jag var blind, chockad, förvirrad och för första gången i mitt liv riktigt, riktigt rädd.

Efter tre dagar kom en man som hette Ananias. Han var med på listan på folk som jag skulle ha arresterat. Ananias la händerna på mig och sa med vänlig röst: "Saul, min broder." Vad jag skämdes! Ananias var vänlig mot mig, jag som varit på väg att slänga honom i fängelse. Ananias fortsatte: "Jesus som visade sig för dig på vägen hit har sänt mig för att du ska få börja se igen och dessutom bli fylld av Helig Ande." Jag var riktigt förvirrad. Fylld av Helig Ande, vad betydde det?

Ananias la händerna på mig och bad och genast kunde jag se igen och allt hat och all rädsla som jag känt till Jesus och Vägens Folk bara försvann och istället fylldes jag av så mycket glädje och värme så jag trodde jag skulle spricka.

På en gång föll alla bitar på plats, allt jag pluggat och allt jag läst i hela mitt liv handlade ju om Jesus! Jag fattade precis vem Jesus var och istället för att arresteras de som trodde på Jesus, började jag nu, precis som Petrus i Jerusalem, berätta för alla judar i Damaskus vem Jesus är. Jesus är Messias, Gud med oss.

Men det dröjde inte länge förrän det var det jag som blev jagad av mina gamla kompisar. Damaskus hade en mur runt hela staden med sju olika portar. Nu stod det folk och vaktade portarna dygnet runt för att ta fast mig om jag försökte smita ut. Men Ananias och hans vänner var smarta och fixade så att jag kunde hissas ner över stadsmuren i en korg och så kom jag undan och kunde ta mig tillbaka till Jerusalem.

*En scout söker sin tro och respekterar andras
En scout är vänlig och hjälpsam
En scout känner ansvar för sig själv och andra.*

KNOP: DUBBEL PÅLSTEK

FUNDERING:

Vad tänker du när du hör Saul, Saulus, Paulus berättelse?

*Har du någon gång varit så arg på någon att du sprid dumma rykten eller velat slå personen?
Varför då?*

Vad tror du Ananias tänkte när Jesus bad honom gå och hjälpa Saulus?

Hur tror du Saulus kände det när han upptäckte att han haft fel hela tiden och dessutom skadat

massa människor?

Hur gör du när du upptäckt att du haft fel fast du varit säker på att du haft rätt?

Liten faktaruta: Likartat namn - tre språk

Saul: Hebreiska. Saulus: Grekiska Paulus: Romerskt

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Barnabas (Apg. 9:23-31)

Så blev vi bästa kompisar

- Barnabas, ovanligt namn, och du verkar tala en annan dialekt än de andra lärjungarna varifrån kommer du och hur blev du egentligen kompis med Saulus?

- Jag heter egentligen Josef och kommer från Salamis i Cypern där jag jobbat i Synagogan. Jag har alltid tyckt att det är viktigt att folk blir kompisar, förstår varandra och kan jobba tillsammans, så när jag kom till Jerusalem och träffade gänget här så började de kalla mig Barnabas, det betyder typ Tröstens Son på hebreiska.

Ja, hm, hur träffades Saulus och jag? Jo, det var så här. Jag jobbade med lärjungarna och alla de andra i Jerusalem med hjälparbete bland de fattiga, bad för sjuka, undervisade och så. Men så plötsligt ändrades allt när Saulus, som vi kallar honom, fick i uppdrag att fånga så många som möjligt av Vägens Folk. Han var helt vild. Han ville nog helst ta död på oss allihop. Det var hur hemskt som helst.

Många flydde från Jerusalem till städerna och byarna runt omkring eller till och med utomlands.

Men så vi fick äntligen litet lugnt när Saulus reste till Damaskus för att ställa till med elände där istället.

Vårt folk, de få som fortfarande fanns kvar i Jerusalem, de flesta hade ju flytt förutom lärjungarna och de andra ledarna, började våga sig ut och de som blivit arresterade började släppas ut ur fångelserna samtidigt som vi började höra underliga rykten från Damaskus att Saulus skulle ha ändrat sig och blivit en av oss. Det hade vi verkligen, VERKLIGEN svårt att tro på.

Det hade visst hänt en grej med Saulus på vägen till Damaskus. Ett ljussken skulle ha kastat honom och soldaterna som var med honom av hästarna. Saulus hade visst blivit blind medan de andra hade klarat sig. Ryktet sa också att Saulus skulle ha blivit kompis med vår vän Ananias efter att Ananias bett för Saulus så han fick tillbaka synen. Efter det skulle Saulus ändrat sig helt och börjat tala offentligt om Jesus, vem Jesus var, allt gott Jesus gjort och sagt. Allt lät helskumt. Kunde verkligen Saulus ha blivit snäll?

Plötsligt var Saulus tillbaka i Jerusalem. Ryktet sa att han tvingats att fly från Damaskus genom att bli hissad över stadsmuren. Men när han kom till Jerusalem ville och vågade ingen tala med honom, alla var rädda för honom för vi trodde att Saulus fejkade att han blivit snäll och att det bara vara en smart fälla för att sätta dit oss. Men jag började tycka synd om Saulus. Jag har ju alltid tyckt att alla borde få en chans, ja till och med många chanser att visa vilka de egentligen är så jag bestämde mig för att bli kompis med Saulus och letade upp honom.

Saulus var helt förändrad. Istället för grinig, sur och rasande var han nu humoristisk, omtänksam och snäll och han ville verkligen be Petrus, Jakob, Maria och resten av gänget om förlåtelse. Så jag tog med honom till huset där lärjungarna träffades och berättade för de andra om hur Jesus visat sig för Saulus på vägen till Damaskus och om allt bra Saulus gjort medan han var i Damaskus. Petrus och Jakob och de andra trodde turligt nog på mig och sedan var det inga problem.

Paulus stannade hos oss i två veckor men plötsligt hörde vi ett rykte om att några från hans gamla gäng var ute efter honom så snabbt skickade vi honom ner till Caesarea vid Medelhavet och satte honom på första bästa båt hem till Tarsus i Turkiet.

- Men var du inte rädd när du skulle träffa Saulus första gången?
- Jo lite, men jag tror ju på att ge människor en chans, ja till och med många chanser om de säger de vill ändra sig och det funkade ju!

En scout känner ansvar för sig själv och andra.

En scout visar hänsyn och är en god kamrat.

KNOP: Nyckstek. (komma-iväg-snabbt-knop)

FUNDERING:

- Vad tänker du om det här? Skulle du vågat göra det Barnabas gjorde?
- Vad tror du behövs för att man ska kunna bli vänner när man varit fiender?
- Hur är det på skolan, vad kan man göra för att gå emellan om någon mobbas?
- Går det att bli vän med en som mobbar utan att man blir en mobbare själv?

Liten faktaruta: Samman namn - tre språk

Saul: Hebreiska. Saulus: Grekiska Paulus: Romerskt

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Änka, vän till Dorkas/Tabita (Apg 9:36-42) Älskar att hjälpa människor

- Hej. Jag har hört att du är god vän till Dorkas. Kan du berätta vad som hände?
- Absolut! Jag önskar du varit här när det hände för det var så BÄST!
Dorkas, eller Tabita som vi kallar henne, är en av de finaste människor jag vet och hon använder sina pengar och egendomar till att hjälpa de som har det svårt. Hennes namn betyder gasell och hon är som en gasell, vacker, snäll, snabb och vänlig. Hon är också jätteduktig på att väva och sy.
Jag är ju änka och har ingen som kan hjälpa mig och särskilt då vintern kommer blir det riktigt svårt.
Jag bor alldeles vid stranden till Medelhavet och det kan bli ruskigt kallt och blåsig på vintern.
Sedan min man dog så måste jag samla drivved och sälja den till folk för att få några pengar till mat. Tabita har ofta betalat mycket mer för veden än den är värd.
Den senaste vintern hände något riktigt stort. Tabita upptäckte att min mantel som jag använder som ytterkläder var så lappad och lagad att den inte kunde lagas mer. Man kunde nästa se

igenom tyget.

Jag sa som det var att jag hade inga pengar att köpa ens en begagnad mantel. Vi började prata om annat, men plötsligt frågande hon mig vilka färger jag gillade. Jag sa det. Tabita nickade lite och sedan gick hon. Gissa om jag blev förvånad när hon några veckor senare kom med den vackraste mest praktiska mantel jag sett med kapuschong, fickor och allt och i precis de färger jag älskar mest.

Ingen har visat mig så mycket kärlek och omsorg sedan min man dog.

Men så en dag när jag kom med ved till Stora Huset var det fullt av folk där som grät och grät. Tabita hade plötsligt blivit sjuk och dött. De som arbetade hos henne hade hoppats att hon inte var död att det bara var någon konstig sjukdom som gjorde att hon såg död ut. Men nej, till sist var det bara att ta av henne alla kläder, bada henne och sedan sätta på henne begravningstunikan, så där som vi alltid gör när människor har dött.

Någon hade hört att Petrus var i Lydda som bara låg 2 mil från Joppe och snabbt skickades några män iväg för att hämta honom och Petrus följde genast med dem tillbaka.

Petrus sprang raskt upp för trapporna till övervåningen där vi lagt Tabita insvept i begravningskläderna. Alla vi änkor grät förtvivlat och alla höll vi i skjortor, tunikor och mantlar som hon hade gjort åt oss.

Det var ett väldigt oväsande. Petrus tittade på oss och sa sedan högt och bestämt:

- Gå ner. Sluta gråta. Bed.

Sedan när det bara var Petrus och närmaste betjänten kvar föll Petrus på knä och bad till Gud.

Efter bara en liten stund vände han sig till den döda och sa: Tabita! Stå upp!

Tabita öppnade ögonen och när hon fick se Petrus satte hon sig upp.

Petrus räckte henne handen och hjälpte henne att resa sig.

Sedan kallade han in de som var med i församlingen och alla oss andra som var i huset och där stod hon livslevande!

Det blev en riktig fest och ryktet om Dorkas/ Tabita spreds runt hela kusten och i Joppe och många började tro på Jesus. Folk kom från alla håll för att se och höra hennes och våra berättelser om hur det gick till när hon bokstavligen gick från död till liv.

En scout är vänlig och hjälpsam

En scout känner ansvar för sig själv och andra

KNOP: ENGELSK SÄCKKNOP (Ögla till klädesplagg / knyta igen säckar)

KNOP: APANS KNYTNÄVE (Stopp på skärp)

FUNDERING:

Vad tänker du/ känner du när du hör berättelsen?

Känner du någon som är typ som Dorkas/Tabita som bryr sig om alla typ på skolan, fritids, kyrkan, hemma?

Känner du någon som skulle behöva någon som Dorkas/Tabita en som verkligen bryr sig?

Hur skulle du själv eller tillsammans med dina kompisar bli typ som Dorkas och hitta sätta att bry dig/er om ensamma, mobbade etc.

Det är tungt när någon vi bryr oss om dör, då skulle vi nog vilja ha en Petrus i närheten.

Känner du någon som dött? Skulle du vilja tala med någon om det?

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Petrus (Apg 10) Cornelius hus

- Petrus. Du var med om flera spännande saker efter Saulus hade blivit förändrad och du kunde röra dig fritt igen utan att riskera att bli arresterad. Det mest spännande tycker jag var Aineas som hade varit förlamade i massa år plötsligt kunde gå och Tabita som var död och blev levande.

- Jo, Lukas det är alltid kul att kunna hjälpa människor. Men det som gjorde störst skillnad för mig var när Gud skakade om mig rejält och jag verkligen VERKLIGEN förstod att Gud inte gör skillnad på några människor. ALLA är lika mycket värda ALLTID.

Först en liten bakgrund: I Torah finns de 10 budorden som Gud gav till Mose och de räcker egentligen, om alla följde dem då skulle världen var superbästa platsen att bo på. Sen finns där en hel del andra regler också som är till för att vi ska må bra. T.ex. Inte bo i mögliga hus. Inte äta kött av djur som bär på sjukdomar. Tvätta händerna. Tvätta hela kroppen. Tvätta kläder.
mm.

MEN sen har några av våra mindre bra ledare hittat på massa andra regler som bara krånglar till livet.

De flesta handlar om Sabbaten, vår lediga dag, som är på lördagar.

Till exempel hur långt man får gå på sin lediga dag. Hur högt man får lyfta en sak på sin lediga dag. Hur tung saken man lyfter får vara. Att den som blir sjuk på sin lediga dag får vänta med att be om hjälp till nästa dag osv. Det var de här extra reglerna som Jesus hela tiden bröt mot för det var onödiga lagar som människor hittat på och inte Gud.

När Tabita/Dorkas blivit frisk stannade jag i Joppe och bodde hos en lädermakare som hette Simon. Att jobba som lädermakare är förresten inte heller ok enligt våra "hitta-på-massa-egna-lagar" ledare.

Nå, en dag, medan middagen gjordes i ordning, gick jag upp på taket för att be.

Taken i Romarriket är platta så där brukar vi äta middag, sitta och prata, spela spel, torka tvätt
mm

Medan jag bad så fick jag se som en bild. Det var som en jättestor bordduk fylld med alla möjliga djur, fåglar och kräldjur och jag hörde en röst som sa: "Petrus! Slakta och ät." "NEJ! Aldrig i livet, svarade jag, jag har aldrig ätit något fel i hela mitt liv!" Rösten svarade: "Vad Gud har gjort rätt ska inte du göra fel."

Denna bild kom tre gånger. Medan jag försökte komma på vad bilden egentligen betydde, bankade det nere på ytterdörren. Rösten, som var Guds, sa: "Tre män söker dig. Gå genast ner och följ med dem för jag har skickat dem."

Vilken överraskning! En romersk soldat och två män stod utanför dörren. Nästa dag när de vilat upp sig gick vi de 6 milen till Caesarea. Där väntade nästa överraskning. Som jude fick jag på grund av alla hitte-på-lagarna inte gå in i en inte-judes hus och inte äta med en inte-jude. Men Gud tänkte ändra på det.

När vi kom fram öppnades dörren på vid gavel och Cornelius, den romerske officeren som bodde där föll på knä för mig och började be - till MIG! VA !?? en fiskare från Galileen!

Jag drog upp Cornelius på fötterna och sa JAG ÄR BARA EN MÄNNISKA PRECIS SOM DU! HAL-LÅ!

Vi började prata med varandra medan vi gick in i hans stora hus som var proppfullt av folk. Cornelius berättade att han fyra dagar tidigare, medan han bad till Gud, fått se en man i skinnande kläder som sa: Cornelius, Gud har hört din bön. Skicka efter Petrus som bor i Joppe i Simon Garvarens hus.

- Så jag skickade bud och här är du nu. Alla som är här vill höra vad Gud har skickat dig för att säga.

Wow! Nu förstod jag äntligen att Gud inte gör skillnad på människor. Gud älskar även Romare, vilket Jesus försökt säga till mig massa gånger, men ibland är jag lite trög. Så jag började berätta om Jesus.

Hur han hjälpte alla och visade på Guds kärlek, men att han blev fångslad, dödad och begra-

ven och sedan levande igen och att han lever och verkar genom den Helige Ande.

Precis när jag sa "verkar genom den Helige Ande" hände det som hände oss på Pingstdagen, det Johannes och Maria, Jesu mamma berättat för dig: Plötslig fylldes hela huset av värme, kärlek, glädje och ljus och alla började be och tacka Gud på alla möjliga språk. Vi stannade några dagar och folket fick ställa frågor, vi bad och det var bästa stämningen Guds kärlek fyllde allt och alla, och alla som var där ville och blev döpta.

*En scout söker sin tro och respekterar andras
En scout känner ansvar för sig själv och andra*

KNOP: Dubbel skotstek

FUNDERING:

Vad tänker du/ känner du när du hör berättelsen?

Vi säger att alla människor är lika mycket värda men stämmer det med hur vi tänker/lever?

Vilka tror du är bäst på att tänka att alla är lika mycket värda barn, tonåringar, vuxna, gamla ?

Vad gör du när du upptäckt att du haft fel fast du varit säker på att du haft rätt?

Finns det regler eller "oskrivna regler" som är mindre bra som till och med kan vara mobblande?

Finns det regler i ditt kompisgäng som är bra - vilka?

Guds kärlek, den Helige Ande, fyllde hela huset där de var. Tror du att det kan det hända nu med?

BÖN

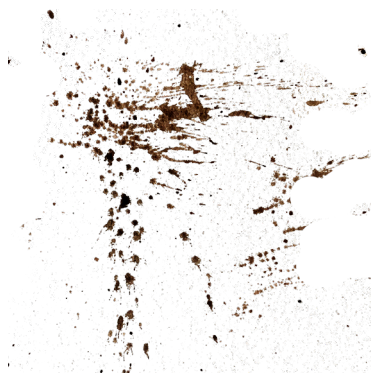
Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Rodhe (Apg 12:1-19) Petrus räddas av en ängel

- Rodhe. Du var den förste som träffade Petrus efter han blivit räddad från Kung Herodes Agrippas fängelse. Vad var det som hade hänt?

- Jag har nog nästan aldrig blivit så förvånad som då, förutom när Jesus uppstod förstas.

Vi i Jesusfolket, Vägens folk, hade haft några lugna år sedan Saulus hade kommit över på vår sida.

Det var superbäst. Nu kunde vi äntligen fortsätta med det uppdrag vi fått av Jesus att berätta om Gud, hjälpa de fattiga och ensamma, ta hand om sjuka, be för folk, uppmuntra, undervisa, bjuda hem på mat mm. Men så började det gå dåligt för vår kung Herodes Agrippa, han var förresten barnbarn till kung Herodes som tvingade Maria och Josef att fly till Egypten när Jesus var nyfödd.

På grund av dåliga skördar i hela Romarriket hade det blivit ont om mat. Folket i Israel var både arga och rädda och ett rykte började gå att kungen var egotrippad, tänkte bara på sig själv och vägrade hjälpa sitt folk som svält.

Herodes Agrippa blev skräddad och försökte komma ur knipan genom att hitta några som han kunde skylla på. Han började sprida ut ryktet att det var Vägens folks fel att skörden slagit fel.

Kungen lät arrestera Jesu kusin, Jakob, Johannes storebror, och dömde honom till döden.

Folket som klagat gillade att Herodes tog i med hårdhandskarna och då beslutade kungen att arrestera och avrätta Petrus med. Petrus blev snabbt gripen och sattes i Herodes Agrippas fängelse och det bestämdes att Petrus skulle avrättas dagen efter Påsk.

Det var inte kul!

Jag jobbar hos Maria, inte Jesus mamma, utan Markus mamma. Hela lärjungegänget och många, många fler samlades hemma hos Maria och vi bad till Gud både dag och natt att Petrus skulle bli släppas fri.

Nu hade det blivit sista påsknatten. Det var bara några timmar innan solen skulle gå upp och då var det kört för Petrus. Plötsligt började det banka på vår port. Vi tittade på varandra och jag såg att det var fler än jag som blivit rädd. Vem kunde det vara? Kom de för att arresteras oss nu?

Jag gick till porten och frågade vem det var. Då hörde jag Petrus röst:

- Hej, Rodhe. Öppna porten! Det är jag, Petrus!

Jag blev hur glad som helst och rusade in i huset och skrek till de andra:

- PETRUS STÅR UTANFÖR PORTEN! PETRUS STÅR UTANFÖR PORTEN!

De andra tittade på mig som om jag sett ett spöke.

- Det kan inte vara Petrus! Det kan inte vara Petrus! Det kanske är hans ängel ?!!

- Nej! skrek jag. Det är Petrus!!! Då hördes knackningarna igen och jag fattade vilken tabbe jag gjort.

Jag hade ju glömt öppna porten så jag sprang ut igen och öppnade och fick bästa björnkramen av Petrus.

Alla var överlyckliga. Det blev rena kramkalaset. Och så började Petrus berätta vad som hänt:

Kungen hade verkligen inte tagit några risker. Sexton soldater turades om att vakta Petrus dygnet runt, fyra soldater åt gången. Den här natten hade Petrus legat och sovit emellan två soldater med handlederna fastkedjade i deras och utanför den låsta celldörren stod två andra välbeväpnade soldater.

Plötslig hade fängelsecellen lysts upp av ett starkt ljussken och mitt i skenet stod en ÄNGEL! Ängeln stötte Petrus i sidan och sa: "Skynda dig, res dig upp och sätt på dig ditt bälte och dina sandaler"

Petrus var helt paff, men gjorde som ängeln sa. Handbojorna föll av när han reste sig upp.

Ängeln fortsatte: "Sätt på dig din mantel och följ mig." Nu var Petrus helt bombsäker på att han drömde för vakterna som sov på bägge sidor hade inte vaknat av skramlet när handbojorna föll i backen.

Ängel och Petrus passerat vakterna på utsidan av fängelsecellen, vakterna reagerade inte ett dugg.

Så kom Petrus och Ängeln fram till den stora järnporten ut mot gatan. Porten öppnade sig av sig själv och de kom ut på en smal gata och så fort de stod på gatan försvann ängeln.

Petrus stod där mitt i natten på en tom gata och fattat ingenting. Han kände hur nattvinden som doftade vår blåste i ansiktet och stanken från fängelset var helt borta. Men vad hade hänt???

Hjärnan började sakta fungera och första tanken han fick var:

"Petrus skärp dig! Gå till Maria, Markus mammas hus. NU!"

"Och nu är jag här, sa Petrus. Tack att jag äntligen fick komma in, Rodhe!". Gissa om jag blev generad. Men Petrus kramade om mig och skrattade gott. Sen blev han allvarlig och sa att han måste lämna Jerusalem genast och fara till en säkrare plats, men så snart det lugnade ned sig skulle han komma tillbaka.

Någon dag senare fick vi veta att det varit kaos i fängelset. Soldaterna hade vaknat, bojorna hängde på deras handleder, celldörren låst, stora porten ut till gatan var låst, men Petrus var försvunnen. Kung Herodes Agrippa blev jättearg och jättesur så han lämnade ilsket Jerusalem och for till Caesarea.

En scout möter svårigheter med glatt humör

KNOP: SCOUTSKÄRP
FALLREPSKNOP
APANS KNYTNÄVE

FUNDERING:

- Vad tänker du/ känner du när du hör berättelsen?
- På vilket sätt tycker du att Rodhe var redo? Hur var Petrus redo?
- Hur skulle du reagerat /gjort om du varit i Petrus ställe?
- Hur kan vi vara redo när det händer grejer, när något behöver göras eller när någon behöver hjälp?
- Har du några exempel på situationer när du varit redo att hjälpa, agera och gjort det, eller önskat att du gjort det?

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.
Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.
Lär oss här på jorden tycka om varann.
Låt oss få en framtid skyddad av din hand. Amen.

Dagens intervju: Sergius Paulus, Romersk Ståthållare Trollkarlen. (Apg. 13)

- Sergius Paulus du är ju prokonsul här på Cypern. Vad gör en prokonsul?
- Jag är Kejsarens Claudius närmaste man. Det är långt till Rom och därför är mitt jobb att bestämma i kejsarens ställe här på Cypern, jag ser till att folk kan vara trygga, att sjukvård, skolor, militären mm fungerar som det ska och ser till att tjuvar och skurkar åker fast.
- Jag hörde av Barnabas att ni hade haft problem med en skurk som hette Elymas. Berätta.
- Ja, det var en lömsk typ. Elymas sa att han jobbade åt Gud, men han verkade snarare jobba åt sig själv. Elymas hade massa tricks för sig och han var otäckt bra på att ljuga. Elymas kunde verkligen lura nästa vem som helst och det var nära nog omöjligt att få stopp på honom för folk var superrädda för honom.

Medan Elymas höll på med sin mobbning av folket här i Pafos som ligger på västra sidan Cypern, kom Paulus, Barnabas och Barnabas kusin Markus till Salamis som ligger på östra sidan av Cypern.

De bodde hos släktingar och undervisade i synagogorna i Salamis och sedan började de gå tvärs över Cypern och besökte städer och byar på vägen och överallt berättade de om Jesus och Guds kärlek till alla folk och så till slut kom de hit till Pafos.

Ryktet om Jesus, alla under och tecken Jesus gjort och berättelsen om att han blivit levande efter korsfästelsen hade spridits med blixstens hastighet över hela Romarriket och jag hade funderat en hel del över det jag fått höra. Kunde det verkligen vara sant? Så när jag hörde att Paulus, Barnabas och Markus var på väg till Pafos skickade jag en kurir och inbjöd dem att bo i konsulatpalatset.

Men de hann bara komma till Pafos så började Elymas sprida falska rykten om Paulus. Elymas var hur listig som helst. En lögn där, en halvsanning här, tilldessa folket i stan och på konsulatet inte visste vad de skulle tro. Stämningen började bli riktigt otäck och folk blev räddare och räddare för att gå emot Elymas. De trodde att han till och med hade makt att förtrolla dem.

Paulus, Barnabas och Markus fortsatte, trots Elymas alla intriger och lögner, att visa kärlek och omsorg om alla i Pafos. Men en dag kom droppen för Paulus. Elymas sa en grov lögn om Gud och alla blev jätterädda.

Paulus sträckte på sig, han är inte lång, men nu såg han lång ut och spände ögonen i Elymas, ingen annan vågade titta Elymas i ögonen för Elymas var känd för att försöka hypnotisera folk, men Paulus såg honom rakt i ögonen och fylld av Guds goda kärleksfulla ande så han tydligt och bestämt:

- Elymas! Du är så full av lögn, svek, elakhet. Du är fiende till allt som är sant, kärleksfullt och rätt.

Ska du aldrig sluta med att försöka göra Guds raka vägar krokiga. Nu sätter Gud stopp för dig. För att du ska fatta att detta är allvar kommer du bli blind ett tag.

Det gick ett sus genom hela salen. Elymas vinglade till och tog sig för ögonen, han hade blivit blind.

Det gick en suck av lättnad genom hela salen. Nu behövde ingen vara rädd för Elymas längre, han hade tappat sin mobbande makt. Några av tjänarna ledde ut Elymas ur salen medan Paulus satte sig ner och började berätta om Jesus. Vilken skillnad. Pafos var äntligen fri från skrällen som Elymas hade spridit. Nu fylldes i stället hela staden av glädje, humor, skratt, allvar och djup.

Folket överöste Barnabas, Markus och Paulus med frågor och allt de undrade över och vi funderade tillsammans. Stämningen var som att gå från död till liv och jag förstod bokstavligen att ryktet jag hört om Jesus uppståndelse var på riktigt. Så jag sa: Jesus om vill du ha mig så får du mig som din lärjunge, och så blev det! Och vet du Lukas, jag har aldrig ångrat det en enda sekund.

En scout söker sin tro och respekterar andras

En scout är ärlig och pålitlig

KNOP: **TIMMERSTEK** (en ny början)

FUNDERING:

- Vad tänker du/känner du när du hör berättelsen?
- Har du blivit mobbad eller mobbat någon gång?
- Vad kan man göra när man upptäcker att någon ljuger eller mobbar någon?
- Paulus sa ifrån på skarpen. Hur kan man göra det på ett sådant sätt så att det blir rätt?

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Den lame mannen i Lystra (Apg. 14:8-18)

Paulus och Barnabas misstas för Hermes och Zeus

- Hej, ursäkta att jag stör i jordbruksarbetet, men jag heter Lukas och är läkare, jag håller på att skriva en bok om Vägens Folk och undrar om jag kunde få intervjua dig om när du träffade Barnabas och Paulus.

- Självklart! SJÄLVKLART!!! De är ju de som gjort så jag kan både gå och arbeta!

- Kan du berätta vad som hände?

- Jo det var så här. Jag satt på torget och tiggde som vanligt. Jag har varit förlamad sedan födseln och betraktades som skräp av andra människor, men folk brukade slänga till mig lite pengar eller matrester då och då för att behaga gudarna som de sa. Här i Lystra har vi ett stort tempel till guden Zeus.

Den här dagen kom två män till torget. Det syntes att de var vana vandrare, solbrända och vältränade.

Det var något helt annat än min trasiga kropp.

Plötsligt började de tala, humor och värme strålade ur dem. De berättade att det finns en Gud bara en, inte hundratals som vi fått lära oss, och att Gud älskar ALLA människor oavsett var de bor, vilka de än är, om de är friska, sjuka, unga, gamla, slavar, fria. De sa också att Gud vill vara en del av våra liv varje dag och vem som helst kan be och tala med honom inte bara prästerna eller de rika.

- Wow! tänkte jag. Detta är verkligen GODA NYHETER!

De berättade dessutom om hur Gud vill att alla människor, utan undantag, ska komma hem till honom när vi dör, men för att vi inte ska dra in allt dåligt i världen, bråk, lögn, avund, hat, skvaller, våld mm. in i Himlen så sände Gud Jesus till världen för att dra allt dåligt som människor gjort, gör eller råkat ut för genom sig på ett kors. Jesus är som ett reningsverk som hindrar allt som är trasigt eller ont att följa med oss in i himlen. Orden förlåtelse och kärlek hörde jag dem säga igen och igen och igen.

Jag blev alldeles varm inombords så jag frågade dem vad jag skulle göra för att få kontakt med Jesus.

Männen sa:

- Säg bara "Jag vill leva med dig Jesus resten av mitt liv. Tack att du förlåter mig allt dumt jag sagt och gjort i mitt liv och jag ber att du tar hand om mig."

- Ja men, sa jag. Jag känner ju inte den här Jesus.

- Nej inte än men Jesus har känt dig ända sedan du blev till och Han älskar dig.

- Älskar mig? Men hur kan han det. Alla säger ju att jag är ju bara en skräphög som inte ens kan gå.

Då tittade mannen som hette Paulus på mig och sa: Res dig upp och stå på dina ben!

Wow! Hur ska jag förklara - en varm ström gick genom hela kroppen och benen som varit som trasiga pinnar fylldes av muskler och kraft och plötsligt stod jag på benen och jag kunde GÅ! på en gång !!!

Småbarn behöver ju flera månader på sig att lära sig att gå men jag kunde gå och hoppa på en gång! Paulus och Barnabas skrattade gott när de såg mig skutta omkring, gå, böja på knäna och hoppa.

Jag hade tusen frågor och försökte ställa alla samtidigt. Det var en riktig röra, men en härlig röra.

Nu blev det liv på folket runt torget. De sprang åt alla håll och skrev och ropade på vårt språk lykaoniska: "Kom och se! Kom och se! Gudarna har stigit ner till oss i mänsklig gestalt. Zeus och Hermes är här! "

Paulus och Barnabas var upptagna att prata med mig på grekiska och de förstod inte vårt språk så när Zeusprästen och alla hans medhjälpare kom farande med blomsterkransar, tjurar, ved och glöd för att offra till Paulus och Barnabas blev det riktigt rörigt.

Prästen knäböjde framför dem och kallade Paulus för Hermes, för det var han som talade, och Barnabas för Zeus för han var längst och ståtligast.

Paulus och Barnabas tittade chockade på varandra och sprang ut i folkhopen och ropade på grekiska:

- Vad håller ni på med! Hallå! Vi är vanliga människor precis som ni. Vi kommer med ett gott budskap från Levande Gud som har gjort skapat himmel och jord och hav och allt vad de rymmer. Gud har genom alla tider visat att Han finns genom allt gott Han gör. Han är den som sett till att ni fått regn och skördar och som fyller er med glädje. INTE VI!!!

Till slut gick det in i folket vad Paulus skrek så de slutade göra upp eld för att försöka offra till dem.

Nu fick jag äntligen tid att prata med Barnabas och Paulus. Jag hade så mycket känslor i kroppen så det kände som jag skulle sprängas av lycka. Jag var chockad över att mina ben fungerade, glad över att jag inte behövde vara rädd för Zeus längre, för han finns inte, överlycklig över att Gud som skapat himmel och jord visat att Han finns och älskar mig och både givit mig nya

ben och ett helt nytt tänk.

*En scout söker sin tro och respekterar andras
En scout är ärlig och pålitlig*

KNOP: DUBBEL SKOTSTEK

FUNDERING:

- Vad tänker du/känner du när du hör berättelsen?
- Känner du någon som har funktionshinder?
- Gud älskar alla människor och vill att vi ska göra likadant, och behandla andra som vi själva skulle vilja bli behandlade.
När är det lätt och när är det svårt att göra det?
- Hur kan vi hindra att folk blir mobbade?
- Har du hört om någon som blivit helad?

BÖN

*Käre Far i Himlen tack att jag finns till.
Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.
Lär oss här på jorden tycka om varann.
Låt oss få en framtid skyddad av din hand.
Amen.*

Dagens intervju: Lydia Rikaste kvinnan. (Apg 16:13-15)

- Lydia, du är ju superrik och har ett företag som gör kläder till regeringar och kungar över hela Romarriket och använder ett av de dyrbaraste ämnena i på jorden: Purpurnäckan, dyrbarare än guld. Hur kommer det sig att du blev kompis med Silas och Paulus?

- Ja var ska man börja, jo, så här var det. Alla runt om mig, mina affärskollegor, vänner, ja många i min släkt, trodde på de grekiska gudarna typ Zeus, Apollos, Hermes, Athena, och alla de andra, men jag kunde bara inte tro att himmelen och jorden var skapad av och styrdes av massa gudar som enligt alla berättelser var lika griniga, retsamma, avundsjuka, oberäkneliga och elaka som vi människor är, ja de gudarna verkade till och med vara värre än vi.

Några av mina vänner var judar, de hade aldrig bött i Israel, men de hade med sig sin bok, Torah. I den stod det att det bara finns en Gud och att han älskar alla människor i hela världen och vill alla människor väl. Det står att Gud bryr sig särskilt mycket om kvinnor, barn, invandrare och de som råkat bli slavar. Wow, vilken skillnad. Så mycket kärlek och omtanke. Så när andra gick till Zeustemplet gick vi ner till ett badställe vid havet, läste ur Torah och bad och sjöng till den Gud som älskar ALLA människor och bryr sig om ALLA människor och inte bara de som tror på honom.

En dag när vi var där vid badstället dök plötsligt två killar upp, Paulus och Silas. De var hur bra som helst. Med humor, värme och allvar tog de fram Torah och läste ur Jesajabok om att Gud skulle sända en som skulle visa världen vad riktig kärlek är, en sån där kärlek som gör att man kan tycka om även den som är jobbig, och dum, ja, till och med elak.

De läste: Den unga kvinnan är havande och skall föda en son och hon skall ge honom namnet Immanu El, det betyder Gud med oss.

Paulus berättade att detta hänt och att de träffat barnets mamma och att hon heter Maria. Vi blev jättenyfikna och ville veta mer.

Så de berättade om Jesus Immanuel som barnet hette, namnet Jesus betyder Räddare, och om hur han växte upp i Nasaret och när han var runt 30 år började det hända massa saker, sjuka blev friska, lama kunde gå, blinda se, deprimerade blev glada igen. Ja, massa, massa mer bra saker hände.

Vi tjejer undrade hur vi skulle göra för att få träffa Jesus, men då sa de att han blivit dödad på ett kors.

- Va! skrek vi rakt ut. Men Paulus skrattade och sa att Jesus blev levande igen och att alla människor nu

kan tala med honom när som helst för att han finns nära alla människor samtidigt för han är ju

Jesus - Räddaren och Immanuel - Gud med oss.

Nu var vi riktigt nyfikna. Jag bad, nja, snarare gav order, jag är ju chefen, om att de skulle stan-
na hos oss för vi ville höra mer och så flyttade Paulus och Silas in i mitt stora hus. Vi har haft
många samtal och alla i mitt hus har sagt ja till Jesus och döpts.

En scout söker sin tro och respekterar andras

En scout lär känna och vårda naturen

KNOP: *Överhandsknop (används till batikknytning)*

FUNDERING:

Vad tänker du/känner du när du hör berättelsen om Lydia?

Vad skulle du vilja fråga henne om?

Vad skulle du vilja fråga Paulus om?

Vet du vad ditt namn betyder?

Tycker du att det stämmer?

Gud har inte samma tanke som tid som vi har.

Petrus skriver på ett ställe att för Gud är tusen år som en dag och en dag som tusen år.

Jesaja skrev om Jesus 700 år innan han föddes.

Vad kan det innebära för oss att Guds tid är annorlunda?

Liten faktaruta:

Likartade uttal Saul/Saulus: Den efterfrågade Paulus: Den lille

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Slavflickan Slavflickan blir fri (Apg. 16:16-18)

- Hej. Kul att se en tjej som ser så glad ut som du. Paulus och Silas berättade skrattande om dig hur du höll på göra dem helt desperata och fick dem kastade i fängelse. Vad var det egentligen som hände?

- Hahaha. Nu för tiden kan jag typ inte låta bli att le. Det rinner över. Jag är så glad! Och det var så galet alltihop. Tack vare Paulus är jag fri, har fått börjat skolan och bor hos Lydia, chefen för Purpurfabriken.

Så här var det. Jag är född slav, tror jag, eller så är jag en PF:are. Jag vet inte riktigt var jag kommer ifrån. - Vad är en PF:are.

- Jo, Kejsare Augustus införde en lag långt innan jag föddes, vi kallar den PF, Pater Familias. Den betyder att mannen i familjen bestämmer allt precis ALLT när det gäller familjen, så när ett barn föds måste hans fru komma med barnet till mannen och mannen kollar in barnet och visar tummen upp - då får hon behålla barnet, eller tummen ner - då finns tre alternativ,

barnet dödas, sätts ut i skogen till vargarna eller lämnas till en slavhandlare.

Jag växte upp i slavkvarteren och fick göra massa tunga saker, bära vatten, ta hand om djur, lära mig tvätta, städa mm, i väntan på att bli såld till någon typ som behövde hjälp i hushållet eller med djuren eller på annat sätt. Det var bäst att göra som slavhandlarna sa annars blev man slagen superhårt, ja, man kunde bli slagen eller sparkad när som helst bara för att de hade tråkigt, var på dåligt humör eller hade för lite att göra. Det var hemskt! En slav är som en sak. Man kan ge bort slaven som present, eller sälja den, eller slå sönder den. Men vi är ju inte saker! Vi är MÄNNISKOR! Men det fattar de inte.

Jag var lite annorlunda än de andra slavarna för ibland blev det som alldeles dimmigt i huvudet och jag kunde inte låta bli att säga det som kom ut ur min mun. Jag gillade inte den känslan, men några slavhandlare betalade dyra pengar för mig när de hörde det och tänkte att de kunde tjäna massa pengar på mitt dimprat som jag kallade det - och de gjorde de - de tjänade massa, massa pengar.

I flera år förde slavägarna runt mig på marknader, torg och köpcentran, överallt där det fanns mycket om folk som de kunde lura på pengar.

När vi kom till Filippi stötte vi ihop med Paulus och Silas.

Då kom en dimtanke i huvudet på mig och jag började ropa: "De här männen står i den högste gudens tjänst och förkunnar en väg till frälsning för er." Jag kunde inte få stopp på min mun.

I flera dagar stötte vi ihop och jag fortsatte att ropa tills Paulus vände sig om och sa typ:

"Nu är det slut med detta. I Jesus namn. Lämna flickan i fred!"

Wow! På en gång försvann dimman. Det kändes som jag fått tillbaka min egen hjärna.

Jag föll ihop i en hög av glädje, så glad, lättad, överlycklig och FRI!

En kvinna i fina kläder föll på knä bredvid mig och sa att hon skulle ordna så att allt blev bra.

Hon sa att hon hette Lydia.

Jag hörde som i fjärran hur slavägarna skrek och vrålade och skrek åt Paulus och Silas, men Lydia såg till att vi snabbt kom från torget och hem till henne.

Nu bor jag hos Lydia och hennes vänner och jag är FRI!

Jag är ingen slav längre, jag är äntligen en riktigt, riktigt människa.

En scout känner ansvar för sig själv och andra

KNOP: Pålstek

FUNDERING:

Vad tänker du/känner du när du hör berättelsen om Slavflickan?

Vad skulle du vilja fråga henne om?

Det finns fortfarande massa slavar över världen, vet du i vilka länder det finns slavar?

Hur kan vi hjälpa dem att bli fria?

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Fångvaktarens fru Paulus och Silas i fängelse (Apg.19-40)

- Du är gift med fångvaktaren som hade ansvar för Paulus och Silas när de hamnade i fängelse kan du berätta lite vad det var som hände.

- Ja absolut. Det var det värsta och det bästa som hänt oss.

Det började med att det blev kaos ute på torget. Något med en slavflicka. Slavägarna var som galna de skrek och vrålade och fick med sig folket på torget och så började alla skrika att de här männen är judar och att de störde lugnet i staden. Slavägarna släpade Paulus och Silas till de romerska domarna. Där skrek männen att Paulus och Silas uppviglade folk till sådant som inte var tillåtet för romerska medborgare. Det var som alla hade blivit helt galna. Domarna slet av dem kläderna, utan att ens vilja lyssna till Paulus och Silas och sedan piskades de med många rap.

Paulus och Silas kom helt sönderslagna till fängelset och domarna sa att de skulle låsas fast extra säkert så de inte kunde rymma, för om de rymde skulle domarna se till att min man fångvaktaren skulle dödas.

Hotet gjorde att min man tog dem till den innersta fängelsehålan och kedjade fast dem i stocken.

Vi i familjen undrade vad det var för typer som var så farliga och ännu mer konstigt blev det när Paulus och Silas helt plötsligt började sjunga. De sjöng, bad och småpratade och till och med skämtade med varandra hela kvällen igenom. Vi fattade verkligen ingenting. Fångarna brukar svära, härja, slåss och vara elaka mot min man och mot varandra, men de här två fick i stället alla i hela fängelset att bli lugna och lyssna på deras sång och till det de berättade. Men det skulle bli ännu underligare. Mitt i natten blev det en jordbävning som skakade hela fängelset, samtidigt flög alla dörrar upp och alla precis alla handbojor och kedjor föll av alla som satt i fängelset.

När min man såg vad som hänt trodde han att alla fångar hade rymt så han drog sitt svärd för att ta död på sig själv - det var det värsta ögonblicket i mitt liv. Då hör vi en röst ropa, det var Paulus:

- Stopp gör dig inte illa. Vi är kvar allihop! Min man ropad till mig att tända ljus och lyktor och sedan sprang han in i fängelset och ropade: - Vad ska jag göra för att bli räddad? Silas och Paulus svarade:

- Tro på Jesus så blir du räddad, du och din familj. Sen berättade de för oss om Jesus om som älskar alla människor oavsett vilka de än är, vad de än gjort, hur fattiga eller rika de är. Medan de pratade var det som all rädsla rann av oss. Vi tog upp dem till vårt hus som låg ovan på fängelset. Där tvättade vi deras såren efter piskrappen och la på rena bandage. Paulus sa att vem som helst kan säga ja till Jesus och bli Guds barn. - Till och med vi som har piskat er och slängt er i fängelse? Till och med ni, sa Paulus och log varmt. Vi sa Ja! till Jesus och sedan döptes hela familjen.

Det var den bästa, härligaste och märkligaste natten i hela våra liv så långt.

Dagen efter skickade domarna bud att Paulus och Silas skulle släppas.

Men då kom nästa chock. Paulus sa att han och Silas var Romerska medborgare och de hade blivit piskade utan rättegång. Ojojjoj, vilket liv det blev. Det är inte så många som är romerska medborgare och det är olagligt att piska och döma romerska medborgare utan rättegång. Paulus sa att de inte skulle lämna fängelset förrän domarna själva kom och släppte ut dem. Efter en stund dök domarna upp, de såg väldigt generade ut och bad så mycket om ursäkt och bad Silas och Paulus att lämna Filippi. Men Paulus sa att nu går vi hem till Lydia och hela vår familj följde med.

- Hur har livet varit sen detta hände?

- Helt enkelt bäst! Församlingen har vuxit. Vi har byggt flera hjälpcentraler dit folk kan komma och få hjälp oavsett vad de tror på.

Folk brukar fråga hur det kommer sig att vi hjälper alla och vi säger som det är:

För att Gud älskar alla till och med fångvaktare, slavar och rika förtagsdamer.

*En scout söker sin tro och respekterar andras
En scout känner ansvar för sig själv och andra*

KNOP: Dubbelt halvslag om egen part

FUNDERING:

Vad tänker du/känner du när du hör berättelsen?

Varför är det så lätt för folk att dras med och lyssna på lösa rykten och döma folk utan orsak?

Har du/ni varit med om att någon startat rykten om dig/er som varit helt falska?

Hur kan vi hjälpa till att stoppa rykten?

Vad tror du gjorde att fångvaktaren och hans familj ändrade inställning till Paulus och Silas?

Liten faktaruta Romersk medborgare:

Väldigt få hade romerskt medborgarskap i Romarriket och endast män kunde få det.

Paulus föddes till Romersk medborgare förmodligen även Silas.

Rättigheter:

Rösträtt. Ämbetsrätt.

Rätten att slippa vissa (lokala) skatter och regleringar.

Rätten att stämma i domstol.

Rätten till rättegång.

Rätten att överklaga vissa beslut.

Rätten att inte bli torterad, piskad eller bli dömd till döden, förutom för förräderi, och även då fick man inte korsfästas.

m.m.

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand.

Amen.

Dagens intervju: Paulus systerson Sammansvärjning mot Paulus (Apg.21-23)

- Du och jag har ju träffats en hel del under tiden jag känt Paulus. Berätta lite hur du känner Paulus.

- Paulus är min morbror, och så länge jag kan komma ihåg har han tillhört Vägens Folk eller de kristna som de kallas nu. Jag minns inte tiden när han var arg och smått galen och förföljde kristna jag var så liten då, men jag har hört om det. Jag tillhör fariséernas parti precis som Paulus och har snart gått färdigt min utbildning.

- Och nu har du räddat livet på honom.

- Ja, och det var ren tur, eller Gud, som Paulus skulle säga.

Det började med att Paulus hade hört att det gick rykten om honom att han slutat var både farisé och jude och nästan blivit hedning. Det är inte sant alls, så Paulus skyndade sig att hitta någon båt som snabbt kunde ta honom från Efesos till Jerusalem, med sig hade han även med sig en stor summa pengar som skulle hjälpa de som hade det svårt och svalt i Israel på grund av missväxt.

Allt verkade gå bra. Paulus hade redan givit ett nasirlöfte, det betyder att man menar allvar med sin tro, och rakat sitt hår innan han reste till Jerusalem och nu när han kom hit betalade han för fyra andra att gå igenom samma reningsceremoni under sju dagar. Allt detta var bevis på att han var OK och inte gjort det folk anklagade honom för.

När nästan sju dagar gått och allt såg ut att gå vägen blev det ett fasligt liv i templet. Några judar från Efesos började vråla och skrika: "Israeliter, kom och hjälp till! Här är mannen som överallt sprider en lära som riktar sig mot vårt folk och vår lag och denna plats. Och nu har han till och med tagit med sig greker till templet och vanhelgat denna heliga plats."

Inget av det var sant men det är strängt förbjudet för en icke-jude att komma in på tempelom-

rådet och dessa skrikhalsar hade tydligen fått för sig att Trofimos, församlingarnas kassör från Efesos, hade följt med in i templet. Det hade han inte.

Folket i templet kastades sig över Paulus och slet ut honom ur templet och slängde igen den stora porten bakom honom och de skulle ha dödat honom om inte den Romerska armen, som hade fått larm om att det var upplopp på gång, kom farande i full fart.

Kommendanten arresterade Paulus och satte på honom både hand och fotbojor medan folk skrek och vrålade DÖDA HONOM DÖDA HONOM. Kommendanten gav snabbt order att ta Paulus till fästningen men det var inte lätt för folkhopen slet och drog i honom så till slut fick soldaterna lyfta upp Paulus och bära honom. Det var kaos över allt.

Då frågade Paulus plötsligt Kommendanten på grekiska om han fick säga något. Kommendanten blev superförvånad över att Paulus kunde tala grekiska för kommendanten trodde att han arresterat ledaren för Dolkmännen, en farlig terroristgrupp från Egypten.

Paulus fick tillåtelse att tala till folkhopen. De lugnade sig och lyssnade, allt gick bra tilldess Paulus nämnde att han fått i uppdrag att berätta om Gud för andra folk. Då blev det ett väldigt liv igen. Soldaterna tog snabbt Paulus till Antoniaborgen och när Paulus berättat att han var romersk medborgare sedan födseln blev Kommendanten genast lite lugnare för nu fanns det tydliga romerska lagar kring hur man skulle hantera Paulus.

Dagen därpå tog Kommendanten Paulus till Stora Rådet, våran regering, för förhör. Rådet var fyllt av kloka personer, men det dröjde inte längre förrän alla iallafall började bråka med alla, en del höll på Paulus en del inte.

Kommendanten blev orolig för att de skulle slita Paulus i tusen bitar och kallade in soldater igen och förde snabbt tillbaka Paulus till Antoniaborgen.

Den natten kom Jesus själv till Paulus och sa: Var inte rädd, Paulus. Du ska få berätta om mig i Rom.

Jesus besök gjorde Paulus ännu lugnare. Nu visste han vad som gällde.

Men samma natt träffades fyrtio av de som var emot Paulus i hemlighet och gjorde upp en plan samt lovade varandra att inte äta och dricka förrän Paulus var död. Planen gick ut på att Stora Rådet skulle be Kommendanten att skicka ner Paulus för ytterligare förhör och då skulle dess fyrtio ligga i bakhåll och döda Paulus innan han kommit fram.

Här kommer jag in.

Jag råkade höra om bakhållet mot Paulus och skyndade mig till Antoniaborgen. Där fick jag tillåtelse att träffa Paulus. När jag berättat allt för honom skickade Paulus mig vidare till kommendanten.

Kommendanten lyssnade noga till allt jag sa och frågade upp om detaljer. När jag sagt allt jag visste bad han mig att inte säga ett ord åt någon och lovade mig att Paulus skulle skyddas på bästa möjliga sätt.

Kommendören beordrade omedelbart fram 200 soldater, 70 ryttare och 200 spjutbärare och skaffade fram en bra häst åt Paulus. Romerska medborgare måste enligt lag skyddas till varje pris. Klockan nio på kvällen gav de sig av. Två dagar senare var de framme i Caesarea hos ståt-hållaren Felix.

Jag är så glad att Paulus klarade sig. Han är den bästa morbrodern man kan tänka sig.

En scout söker sin tro och respekterar andras

En scout är ärlig och pålitlig

En scout känner ansvar för sig själv och andra

KNOP: *Smugglarstek / Dick Turpin*

FUNDERING:

Vad tänker du/känner du när du hör berättelsen?

Folk var rädda för utlänningar/främlingar även på den tiden - varför?

Har du tänkt på att när du kommer till ett annat land är du utlänning, hur skulle det kännas?

*Har du/ni varit med om att någon startat rykten om dig/er som varit helt falska?
Hur kan vi hjälpa till att stoppa rykten?
Att vara svensk är nästan som att vara romersk medborgare på den tiden.
Vilket ansvar har vi som har det bra att hjälpa andra?*

BÖN

*Käre Far i Himlen tack att jag finns till.
Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.
Lär oss här på jorden tycka om varann.
Låt oss få en framtid skyddad av din hand.
Amen.*

Dagens intervju: Romerska officeren Julius (Apg. 24-27) Skeppsbrott på Malta

- Julius. Vi var med om ett helt galet äventyr tillsammans, du, jag, Paulus, Aristarchos och 272 andra.

Kan du berätta vad som hände.

- Ja, det var verkligen ett äventyr och jag trodde aldrig vi skulle överleva det. Det är helt klart bland det värsta jag varit med om och jag är mer än glad över att ni tre var med på den resan. Att ha en läkare, som du Lukas ombord på ett skepp som är i sjönöd var en gåva och Paulus kunde lugna ner vilket kaos som helst och Aristarchos fanns alltid till hands för att hjälpa och stödja både vuxna och barn.

Hur började det hela? Hmm ... Jo så här var det.

När jag fick veta vilka som skulle åka med till Rom blev jag både glad och nyfiken. Min kollega Lysias hade berättat om hur han skickat iväg Paulus, som är romersk medborgare, till Caesarea för två år när Paulus systerson hört ryktet att 40 män lovat att inte äta eller dricka förrän Paulus var död.

Felix, vår chef i Caesarea, lät Paulus få mycket frihet att träffa vänner även om Paulus hela tiden var kedjad till en Romersk soldat. Vi soldater brukade skämta om att om inte Paulus snart skickades till Rom skulle hela den Romerska militären tillhöra Vägens Folk för många soldater blev både vänner till Paulus och Jesus efterföljare.

När Festus efter två år fick Felix jobb gick det undan. På mindre än en månad hade Festus besökt de som anklagat Paulus i Jerusalem samt låtit Kung Agrippa och Prinsessan Bernice lyssna till och förhöra Paulus.

Paulus hade väddat till Kejsaren i Rom, vilken är en rättighet som varje romersk medborgare har, och jag kallades till Festus för att hämta Paulus och föra honom till Rom tillsammans med några andra fångar. Jag väntade mig att få se en stor stark man, men Paulus är ganska kort och liten, men det är konstigt när man hör Paulus tala då blir han både stor och stark.

Att segla på hösten till Rom är inte helt enkelt. Höstvindarna är besvärliga. När vi kom till Myra i Turkiet bytte vi båt till ett stort skepp som fraktade säd från Egypten till Rom. Ägaren själv var kapten på skeppet och det var bra för ägaren till en båt med dyrbar last tar inga onödiga risker.

Resan från Turkiet till Kreta tog galet lång tid, och när vi kom till Goda Hamnarna på Kreta sa Paulus att det skulle vara bäst att vi stannade där över vintermånaderna för annars riskerade vi att hamna i livsfarligt blåsväder. Kaptenen tyckte inte att en landkrabba som Paulus skulle yttra sig om hur man läser vindar och sa att - Nix, vi far till nästa hamn på Kreta, det är ett mycket bättre ställe att övervintra på.

- Ok, sa jag. Du vet väl vad du gör. - Absolut, sa kaptenen, du tror väl inte att jag vill riskera både mitt skepp och lasten.

Det gick bra tillsdessa vi rundade västra delen av Kreta för då bröt det värsta oväder jag någonsin varit med om ut och det värsta ovädet som kapten varit med om. Nordosten är en

värstingsorkan som man brukar skrämman sjömän med och nu förstod vi varför. Det blåste, stormade och regnet vräkte ned. Överallt låg sjösjuka passagerare som kräktes och led. Det var helt vidrigt. Sjömän skadade sig när masterna och seglen revs itu och splittrades. Efter några dygn gav sjökaptenen order om att allt löst skulle slängas överbord. Jag var så tacksam för att ni tre var ombord på skeppet och tog hand om folket, att du fixade benbrott och splitterskador och att du tillsammans med Paulus och Aristarchos kunde lugnade ner situationen.

Just när besättningen trodde att allt hopp var ute fick vi goda nyheter av Paulus.

Paulus sa att han hade fått besök av en ängel som sade: "Var inte rädd, Paulus. Du skall stå inför kejsaren och alla som är med dig ombord har Gud skänkt dig!"

Paulus fortsatte lugnt: Var därför vid gott mod! Jag litar på Gud, det blir som Gud har lovat och vi kommer att driva i land på någon ö.

När vi drivit omkring på havet i två veckor hörde vi vid midnatt hur sjömännen som mätt vattendjupet säga att vi närmade oss land. De viskade till varandra: - "Nu tar vi livbåten och lämnar skeppet för annars dör vi när skeppet slås mot klipporna." Men till oss sa de att de skulle bara lägga ut i ankare från fören.

Paulus sa lugnt till mig och de andra soldaterna: - Om inte sjömännen stannar kvar på båten är det kört.

Så jag gav order att kapa linorna och livbåten flöt iväg i natten.

Då höjde Paulus rösten och sa till alla ombord: - "Nu har ni varit utan mat i fjorton dagar och inte fått någon näring. Därför råder jag er att äta, det behöver ni för att kunna orka ta er i land. Ingen av er skall nämligen mista så mycket som ett hårstrå."

Där stod Paulus helt lugnt inför 275 trötta, rädda, utmattade personer och tog fram ett bröd, tackade Gud bröt det och började äta. I samma stund repade alla på skeppet mod och jag sa åt mina soldater att hjälpa sjömännen att del ut mat till alla som var ombord och när alla hade ätit sig mätta vräkte kaptenen och sjömännen spannmålslasten i sjön för att göra fartyget lättare.

Skeppet fastnade till slut på en klippa och började brytas sönder av vågorna. Mina soldater, som vet att om man låter en fånge fly kan man själv riskera bli avrättad, drog svärden för att ta död på fångarna som vi skulle frakta till Rom till och med Paulus. Jag blev så arg. Jag vrålade: -"Vad gör ni?? Efter allt Paulus gjort för oss. Lägg av med det där och hjälp istället folk att komma i land."

Vi kom i land på en sandstrand och där var massa folk redan samlade för att ta emot och hjälpa oss.

De hade tänt en stor eld på stranden för att kunna ge oss värme och mat.

Paulus drog ihop en hög med torrt ris och då han la riset på elden kom en huggorm fram ur riset och högg fast sig i Paulus hand. När de öborna såg ormen hänga från handen på Paulus sade de till varandra: "Den där mannen måste vara en mördare. Han har räddats från havet, men rättvisans gudinna Dike ville inte att han skulle få leva." Men Paulus skakade bara lugnt av sig ormen i elden och tog ingen skada. Öborna trodde att Paulus skulle svullna upp eller plötsligt falla död ner. När de hade väntat en lång stund och sett att ingenting särskilt hände slog de om och sade att Paulus måste var en gud.

- "Nej!" sa Paulus. "Det finns bara en Gud och Gud vill ha mig till Rom och därför lever jag."

Öns främste man, Publicus, pappa var sjuk. Paulus gick in och bad för mannen och efter det var det många på ön som kom för att få förbön av Paulus och som blev botade. Öborna ordnade även med husrum åt alla som varit på skeppet och när vi seglade därifrån några månader senare gav öborna oss allt vi behövde på resan

Ja, du Lukas, jag har varit med om mycket men ingenting slår denna resa med dig, Aristarchos och Paulus. Nu hoppas jag bara att Kejsaren också förstår hur bra ni och Gud är och att Paulus får lämna Rom som en fri man.

En scout lär känna och vårda naturen.

En scout känner ansvar för sig själv och andra.

KNOP Kastlineknop

FUNDERING:

Vad tänker du/känner du när du hör Julius berättelse?

Har du varit ute på havet i en storm någon gång?

Sjömännen försökte smita och rädda sig själva, när kan vi vilja smita och rädda oss själv?

BÖN

Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand. Amen.

Dagens intervju: Priscilla (Apg. 28) Paulus i Rom

Paulus i Rom

- Priscilla, du och din man har ju varit vänner och arbetskompisar med Paulus i många år.

Vad tänker du på när du tänker på Paulus?

- Det var en bra fråga? Vad tänker jag när jag hör om Saulus/Paulus? Jo.

Jesus. Helig Ande. Vän. Klok. Humor. Allvar. Rättvis. Bra lärare. Orädd. PF-omrörare.

- PF-omrörare? Vad är det?

- Jag hittar inget bättre ord.

PF är förkortning på Pater Familias, en lag som Kejsare Augustus införde för typ 80 år sedan.

Lagen betyder att om mannen i familjen är romersk medborgare har han rätt att bestämma precis allt. Frun, barnen, arbetarna, slavarna tillhör mannen, precis som huset, gården, husdjuren och pengarna. Allt är "saker" som mannen kan göra vad han själv vill med.

Paulus är både man och romerske medborgare, men han lever efter Guds lag inte efter PF-lagen.

Jag och min man Aquila träffade Paulus för första gången i Korint där vi jobbade tillsammans som tältnmakare i ett och ett halvt år.

Det blev snabbt tydligt att Paulus inte gjorde någon som helst skillnad på folk. Han brukar säga:

Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna, alla är ett i Kristus Jesus.

För en som lever i Romarriket är det helt ofattbara ord för det Paulus säger innebär att

ALLA är lika mycket värda precis ALLA med lika mycket rättigheter och skyldigheter.

PF-lagen betyder att det är mannen i familjen som bestämmer allt.

Guds lag betyder att alla människor har en röst var, så när vi är i kyrkan och röstar om saker så är allas röster lika värda vare sig man är tjej eller kille, slav eller fri. Det gör de romerska myndigheterna nervösa. De är rädda att det kan leda till uppror och kaos om alla blir lika mycket värda.

Paulus säger att mannen ska älska sin fru som Jesus älskar församlingen.

Han säger också att mannen ska älska sina barn och tänka på deras känslor. Till exempel skriver Paulus:

"Ni fäder, reta inte upp era barn då tappat de modet vägled dem istället efter Jesu vilja."

Det är verkligen PF-omrörande ord för i Romarriket så behöver mannen varken älska sin fru eller ta någon som helst hänsyn till barnen.

En annan PF-omrörargrej är att Paulus, Aquila och jag undervisar både tillsammans och var för sig. Det var helt otänkbart förr, men inte för lärjungarna och inte för Paulus. Både Paulus och Petrus har berättat att Jesus hade massa människor runt sig i olika åldrar och både tjejer och killar och när den Helige Anden kom på Pingstdagen så gjordes det ingen skillnad på någon och därför ska inte vi heller göra skillnad på människor.

Jesus sa även att Himmelriket tillhör barnen för att ofta förstår barn Gud bättre än vi vuxna

gör, för barn krånglar inte till saker och detta är något som Petrus och hans fru brukar påminna oss om när de kommer förbi Rom.

För några år sedan skrev Paulus ett brev till oss i Rom och där blev det väldigt tydligt att han inte gjorde skillnad på någon. I slutet av brevet hälsade Paulus till både kvinnor och män, judar, greker, romare, fria och slavar.

- Hur känns det nu när Paulus är tillbaka i Rom som fånge i väntan på rättegång?

- Det känns jättebra! Ja inte att han är fånge alltså, men han får bo i ett eget hus och även om han måste ha en romersk soldat boende hos sig som vakt innan rättegången så får han ta emot hur mycket besök som helst. Det är alltid fullt hus hos Paulus för varje dag kommer det mängder med folk för att ställa frågor, få förbön, veta mer om Jesus eller bara för att få vara.

- Priscilla, till sist, har du några favoritcitater från Paulus?

- Ja, massor. Flera har jag ju redan sagt men jag gillar särskilt:

”Låt dig inte övervinnas av det onda utan övervinn det onda med det goda.”

och

”Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst.

Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp och den vill ingen något ont.

Den finner inte glädje i orätten men gläds med sanningen.

Nu består tro, hopp och kärlek och störst av dem är kärleken. ”

En scout söker sin tro och respekterar andras.

En scout möter svårigheter med glatt humör

En scout känner ansvar för sig själv och andra.

KNOP Trumpetstek

FUNDERING:

Vad tänker du/känner du när du hör Priscillas berättelse?

Vad betyder det att alla människor är lika mycket värda?

Hur tror du livet skulle vara om du måste leva under Pater Familias (PF) lagar?

Varför tror du att Jesus sa att barn tillhör Guds rike och att barn ofta är bättre på att förstå Gud än vad vuxna är?

BÖN

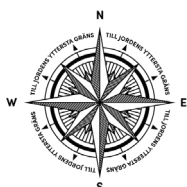
Käre Far i Himlen tack att jag finns till.

Hjälp mig leva riktigt, göra det du vill.

Lär oss här på jorden tycka om varann.

Låt oss få en framtid skyddad av din hand. Amen.

Denna bok är en del av Equmeniakyrkans
temaår "Till jordens yttersta gräns"
equmeniakyrkan.se/tjyg
©Maria Johansson och Equmeniakyrkan